

РЕШЕНИЕ

№ 1415

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10169** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба „Максима България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], бул. Б. шосе“ № 247, ет. 2 представлявано от управителя П. П. П. чрез юрисконсулт М. И. срещу Решение № 3846/14.08.2023г. постановено по НАХД № 7013/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 8 състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 18 /27.04.2023г., издадено от Директор на Областна Дирекция по Безопасност на Храните - С. - град, с което на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4 000.00 /четири хиляди /лв. на основание чл.83 ал.1 ЗАНН, вр. чл. 128 ал.2 вр. ал.1 т.1 ЗХ за нарушение на чл. 4 ал. 1 ЗХ.

В касационната жалба се излага един единствен довод, който следва да обоснове цялостна отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него НП, а именно че АУАН е съставен при липсата на изискуемия от закона брой свидетели.

В съдебно производство, редовно призован, касаторът не се явява. Постъпило е писмено становище от процесуалния му представител, с което не възразява да се даде ход на делото в тяхно отсъствие и изразява становище по същество. Прави

възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Директор на Областна Дирекция по безопасност на храните, редовно призован, се представява от адв. Б., който оспорва жалбата и моли за присъждане на адвокатско възнаграждение

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 17.02.2023г. свидетелката Ж. И. – инспектор в отдел КХГК при ОДБХ „С.-град“ извършила проверка на обект - супермаркет „Г маркет“ , находящ се в [населено място], [улица]. В хода на проверката свидетелката установила че в плюсова хладилна камера се съхраняват и предлагат за консумация храна с изтекъл срок на годност. Свидетелката установила и описала вида на продуктите, срока на годност, количество, производителя в съставения констативен протокол. В последствие в АУАН въвела така констатираното и дала правна квалификация на извършеното като нарушение на чл.4 ал.1 ЗХ.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и обжалваното наказателно постановление № 18 /27.04.2023г. С него при идентична словесна обосновка на възприетото от към фактическа страна и правна квалификация на възприето нарушение на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ” ЕООД е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 4 000.00 /четири хиляди/ лв.

На основание събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства и след цялостна проверка на обжалваното НП районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват формално основание за отмяна на НП. Според СРС от събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства безспорно е установено извършеното нарушение и санкционната разпоредба е приложена правилно като мотивирано е отхвърлил и възражението за маловажност на случая.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на нарушителя. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Видно от представените пред настоящата инстанция писмени доказателства, вписаната като свидетел при съставянето на акта д-р Д. Ч. е била член на екипа извършил проверката, при която са констатирани нарушенията, респективно същата се явява очевиден. При горните съображения, твърденията за допуснато същественото процесуално нарушение се явяват несъстоятелни, а решението като правилно, следва да бъде

оставено в сила.

С оглед изхода на спора следва да се постави на обсъждане претенцията на ответника по касацията за присъждане на разноски. Съобразно представен в производството списък по чл. 80 от ГПК, същият претендира разноски в размер на 1000 лв. представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, за което са представени фактура и преводно нареждане за извършен банков превод. По силата на чл.78, ал.5 ГПК/ приложима по силата на препаращата норма на чл.144 от АПК/, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. В съответствие с разпоредбата на чл.36,ал.2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента,като размерът трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. В нормата на чл.78, ал.5 от ГПК е предоставено право на съда да прецени дали да уважи искане за намаляване на адвокатското възнаграждение, като законодателят само е ограничил минималната долна граница, под която не може да се намали възнаграждението- не по- малко от минималния размер,предвиден в Закона за адвокатурата. Разпоредбата на чл.78, ал.5 от ГПК намира приложение - само при депозирано искане от страната за намаляване на разноските каквото в настоящето производство е своевременно направено. Минималното възнаграждение за един адвокат съгласно приложимата в случая разпоредба на чл. 7, ал. 2, т. 2 вр. чл. 18, ал. 2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения е в размер на 700лв. С оглед фактическата и правна сложност на делото, настоящият съдебен състав счита, че размера на дължимото адвокатско възнаграждение следва да бъде редуциран именно до посочения минимум.

Така мотивиран, Административен съд София-град, XXV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3846/14.08.2023г. постановено по НАХД № 7013/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 8 състав.

ОСЪЖДА „Максима България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], бул. Б. шосе“ № 247, ет. 2 да заплати на Областна Дирекция по Безопасност на Храните - С. сума в размер на 700 (седемстотин) лева адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

